

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.

Tekst uwzględniający wersje sandomierską i krakowską

Rękopis Biblioteki Wyższego Seminarium Duchownego w Kielcach, sygn. RK 45/28, k. 98

Odczyt: Maciej Mikuła

Artykuł 21 [Gn. 20]

[21] C[apitulum] XX. Quicumque^a aliquem coram iudice pro debito impulsaverit, in debito coacto iure consecutus fuerit, oportet eodem die solvere et iudex in eo suam penam acquisivit. Si autem querimonia facta fuerit super aliquem pro de[l]bito, de quo fatetur, solvere tenetur infra duas ebdomadas, et si tempore statuto debitor non solverit, extunc iudex in eo suam penam acquisivit. Extunc solvere mandat ad ~~duas~~ eb VIII ^b viii dies, deinde ad tres dies, extunc die sequenti. Quociens tunc debitor mandatum adimplere neglexerit, tociens penam iudex in eo acquisivit. Si penam iudici et penam creditori solvere contempserit, tunc fiscatur sua possessione. Per hoc compellitur, quod debitum creditori et penam iudici solvet. Si autem possessione caruerit, extunc banno compellitur, extunc bene potest comprehendi, ubi visus fuerit pro debito et pena. Et quicumque ipsum ultra hoc tenuerit, penam iudici demeretur.

^a ozdobny inicjał Q wysokości dwóch wersów, in rubrum; ^b skreślone przez autora podstawy

[hasła: dług, skarga, świadczenie, termin, dłużnik, sędzia, mulkta, kara sądowa, wierzyciel, posiadanie, kara]